

บทที่ 4

ผลการศึกษาแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well และ Oh

ในบทที่ 4 ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well และ Oh ในงานวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษอักษคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังช่อกุล และ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะ ซึ่งคำอุทาน Well และ Oh นั้นสามารถทำหน้าที่เป็นทั้งคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลแนวทางแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well และ Oh ที่ผู้แปลทั้งสามเลือกใช้นั้นมีความหมายหลากหลายแตกต่างกันไปตามบริบทของการใช้คำอุทาน Well และ Oh ในภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวที่ได้มานำเสนอรูปแบบตารางแสดงอัตราความถี่เป็นจำนวนร้อยละของการเลือกใช้ทั้งหมดเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

บริบทความถี่ของการใช้คำอุทาน Well

ข้อมูลการใช้คำอุทาน Well ที่ปรากฏในหนังสือวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับเรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” ที่สามารถรวบรวมได้นั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 279 ครั้งหลังจากที่นำข้อมูลมาวิเคราะห์บริบทและความถี่ของการใช้คำอุทาน Well พบว่าคำอุทาน Well สามารถทำหน้าที่ได้ 2 ประเภท ได้แก่แสดงความรู้สึกและแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยที่ผู้พูดใช้คำอุทาน Well เพื่อแสดงความรู้สึกในอัตราความถี่ร้อยละ 22.22 และเพื่อแสดงความต่อเนื่องของการพูดในอัตราความถี่ร้อยละ 77.78 จากตัวเลขดังกล่าวพบว่าคำอุทาน Well ที่ใช้เพื่อแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้นมีความถี่สูงเป็น 3.5 เท่าโดยประมาณ เมื่อเทียบกับคำอุทาน Well ที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความรู้สึก

ตารางที่ 4.1 ประเภทของบริบทและความถี่ของการใช้คำอุทานWell

ประเภทของบริบท	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
แสดงความรู้สึก	62	22.22
แสดงความต่อเนื่องของการพูด	217	77.78
รวมทั้งหมด	279	100

การแบ่งประเภทของบริบทการใช้คำอุทาน Well ที่ทำหน้าที่เพื่อแสดงความรู้สึกและเพื่อแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้น ผู้วิจัยแบ่งตามเกณฑ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ประยุกต์ใช้แนวคิดของลาร์สัน (1987) เพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำซึ่งมีความหมายหลากหลาย เพื่อแยกประเภทของบริบทของการใช้คำอุทาน Well เพื่อแสดงความรู้สึกและแสดงความต่อเนื่องของการพูด

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำ Well ในการแสดงความรู้สึก

การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึก จากวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” นั้น ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของลาร์สัน (1987) และสัญญาวี สายบัว (2536) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้นั้น ผู้วิจัยพบว่า

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWell เพื่อแสดงความรู้สึกที่สอดคล้องกับการแปลตามคำนิยามของลาร์สัน (1984) และสัญญาวี สายบัว (2536) ที่กล่าวไว้ว่าการแปล คือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับลงสู่ภาษาฉบับแปล ซึ่งความหมายในภาษาฉบับแปลนั้นจะต้องเป็นความหมายเดียวกันหรือเทียบเท่ากับความหมายเดิมของคำในภาษาต้นฉบับ อีกทั้งภาษาฉบับแปลต้องก่อให้เกิดผลตอบสนองต่อผู้อ่านเฉกเช่นเดียวกับที่ผู้อ่านในภาษาต้นฉบับได้รับ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึกและความถี่ของการใช้

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึก	จำนวนข้อมูล (ครั้ง)	ร้อยละ
1. แทนที่ด้วยคำวิเศษณ์	38	61.29
2. แทนที่ด้วยคำอุทาน	11	27.42
3. ละไม่แปล	7	11.29
รวมทั้งหมด	62	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า สุมาลี วลีพร หวังชื่อสกุล และ งามพรรณ เวชชาชีวะ ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชนแฮร์รี่ พอตเตอร์ นั้นถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึก โดยการแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Well ในต้นฉบับจำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือ ร้อยละ 61.29 ซึ่งแนวทางการของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well นั้นเป็นการแปลแบบเอาความ ตามแนวคิดของ สัญฉวี สายบัว (2536) ที่กล่าวว่า การแปลแบบเอาความนั้นผู้แปลจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากแนวทางเดิมในภาษาต้นฉบับ เพื่อให้งานแปลนั้นสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วน นอกจากการแปลแบบเอาความโดยการแทนที่ด้วยคำวิเศษณ์ในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Well แล้ว การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ที่มีความหมายเทียบเคียงพบจำนวน 11 ครั้ง คิดอัตราความถี่ของการใช้เป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 27.42 และการละไม่แปลพบเพียง 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.29 ซึ่งแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ที่พบจากหนังสือวรรณกรรมเยาวชนแปลแฮร์รี่พอตเตอร์ ทั้ง 3 เล่มนั้น มีรายละเอียดดังนี้

การแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทย

ตามแนวคิดของกำชัย ทองหล่อ (2533) ที่กล่าวว่า คำวิเศษณ์ในภาษาไทยมี 10 ชนิดดังนี้ ได้แก่

1) ลักษณะวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกลักษณะต่างๆ เช่น บอกชนิด สี ขนาด สันฐาน กลิ่น รส บอกความรู้สึก เช่น ดี ชั่ว ใหญ่ ขาว ร้อน เย็น หอม หวาน กลม แบน เป็นต้น เช่น น้ำร้อนอยู่ในกระติกสีขา หรือ งานใบใหญ่ราคาแพงกว่างานใบเล็ก

2) กาลวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์บอกเวลา เช่น เข้า สาย บ่าย เย็น อดีต อนาคต เป็นต้น เช่น พรุ่งนี้ เป็นวันเกิดของคุณแม่ หรือ เขามาโรงเรียนสาย

3) สถานวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์บอกสถานที่ เช่น ใกล้ ไกล บน ล่าง เหนือ ใต้ ซ้าย ขวา เป็นต้น เช่น ชั้นนั่งเรียนอยู่แถวหน้า

4) ปริมาณวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์บอกจำนวน หรือปริมาณ เช่น หนึ่ง สอง สาม มาก น้อย บ่อย หลาย บรรดา ต่าง บ้าง เป็นต้น เช่น เขามีเงินห้าบาท หรือ เขามาหาฉันบ่อย ๆ

5) ปฏิเสธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความปฏิเสธ หรือไม่ยอมรับ เช่น ไม่ ไม่ใช่ มิใช่ ไม่ได้ ห้ามได้ เป็นต้น เช่น เขามีได้มาคนเดียว หรือ ของนี้ไม่ใช่ของฉัน ฉันจึงรับไว้ไม่ได้

6) ประติชญาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงการขานรับหรือโต้ตอบ เช่น ครับ ขอรับ ค่ะ เป็นต้น เช่น คุณครับมีใครมาหาขอรับ หรือ คุณครูฯ สวัสดีค่ะ

7) นิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความชี้เฉพาะ เช่น นี้ นั้น โน่น ทั้งนี้ ทั้งนั้น แน่นนอน เป็นต้น เช่น บ้านนั้นไม่มีใครอยู่ หรือ เขาเป็นคนขยันแน่ๆ

8) อนิยมวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่บอกความไม่ชี้เฉพาะ เช่น ไต อื่น ไหน อะไร ใคร ฉันทใด เป็นต้น เช่น เธอจะมาเวลาใดก็ได้ หรือ คุณจะนั่งเก้าอี้ตัวไหนก็ได้

9) ปจฉาวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์แสดงคำถาม หรือแสดงความสงสัย เช่น ไต ไไร ไหน อะไร สิ่งใด ทำไม เป็นต้น เช่น เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร หรือ เขาจะมาเมื่อไร และ

10) ประพันธวิเศษณ์ คือ คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมคำหรือประโยคให้มีความเกี่ยวข้งกัน เช่น คำว่า ที่ ซึ่ง อัน

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ผู้แปลทั้งสาม เลือกใช้คำวิเศษณ์ในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึก จำนวนทั้งสิ้น 38 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 61.29 ซึ่งนับเป็นแนวทางการใช้ที่มีจำนวนมากที่สุด โดยคำวิเศษณ์ในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้นั้นจะมีทั้งที่เป็นคำวิเศษณ์แสดงคำถาม (ปจฉาวิเศษณ์) เช่น เป็นไง อะไรกัน จังหรือ และคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ นี่แน่ะ นั่นสิ ดีเลย นั่นไง เป็นต้น ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 คุณนายวิสลีย์อุทานขึ้นมาในขณะที่คุยกับสามีถึงเรื่องของแฮร์รี่

‘Well, Arthur, you must do what you think is right. But you’re forgetting AlbusDumbledore. I don’t think anything could hurt Harry, at Hogwarts while Dumbledore’s Headmaster. I suppose he knows about all this?’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 54)

“นี่แน่ะ อาเธอร์ คุณก็ทำที่คุณว่าถูกต้องเถอะนะ แต่คุณลืมอัลบัส ดัมเบิลดอร์ไป ฉันไม่คิดว่าจะมีอะไรมาทำร้ายแฮร์รี่ที่ฮอกวอตส์ได้ระหว่างที่ดัมเบิลดอร์เป็นอาจารย์ใหญ่อยู่ ฉันว่าเขาน่าจะรู้เรื่องนี้หมดแล้วนะ”

(สมาลี: 87)

ตัวอย่างที่ 2 ศาสตราจารย์แมกกอนนากัลมีท่าที่ตกใจ เลยจ้องมองแฮร์รี่อยู่อึดใจแล้วพูดว่า

‘Well, in that case Potter, you’ll understand why I don’t think it’s good idea for you to be practicing Quidditch in the evenings. Out on the pitch with only your team members, it’s very exposed, Potter.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 126)

“จ้ะหรือ! พอตเตอร์ เธอคงจะเข้าใจนะว่าทำไมฉันถึงเห็นว่ามันไม่ดีสำหรับเธอเลยที่จะไปฝึกซ้อมควิดดิชตอนเย็น ถ้าในสนามนั้นมีแต่สมาชิกในทีมของเธอเท่านั้น มันเป็นเป้ามากเกินไปนะพอตเตอร์...”

(วลีพร หวังซื่อกุล: 205)

ตัวอย่างที่ 3 แฮร์รี่อูทานด้วยความสงสัยที่ว่าใครเป็นผู้ซื้อไม้กวาดซึ่งมีราคาแพงให้

‘Nothing! Blimey, who’d spend that much on you?’

‘Well,’ said Harry, feeling stunned,

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 166)

“ไม่มี! แม่เจ้าโวย ใครกันนะที่ซื้อของแพงขนาดนี้ให้นาย”

“นั่นสิ” แฮร์รี่รู้สึกมึนงง

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 269)

ตัวอย่างที่ 4 ผู้ดูทานออกมาทันทีที่รู้ว่าแฮร์รี่จะมีโอกาสได้กลับไปเล่นควิดดิชอีกครั้งหลังจากทราบวิธีต่อสู้กับดีเมนเทอร์

‘Professor Lupin said he’d train me toward the Dementor off. We should be starting this week; he said he’d have time after Christmas.’

‘Ah’ said Wood, his expression clearing. ‘Well, in that case – I really didn’t want to lose you as Seeker, Harry. And have you ordered a new broom yet?’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 173)

“ศาสตราจารย์ลูปีนบอกว่าจะสอนให้ฉันรู้จักวิธีไล่ผู้คุมวิญญาณ เราคงจะเริ่มต้นกันอาทิตย์นี้แหละ อาจารย์บอกว่าหลังคริสต์มาสจะมีเวลาให้”

“อ้อ” ผู้ดูมีสีหน้าโล่งใจ “ดีเลย ถ้าเป็นอย่างนั้น - - ฉันก็ไม่อยากจะเสียนายไปจากตำแหน่งซีเกอร์หรือคะ แฮร์รี่ แล้วนี่นายสั่งซื้อไม้กวาดอันใหม่หรือยัง”

(สุมาลี : 282)

ตัวอย่างที่ 5 ศาสตราจารย์ลูปีนุทานออกมาด้วยความดีใจที่สามารถคาดเดาคำตอบได้อย่างถูกต้อง

‘I – gave – Harry – that – stuff,’ he choked. ‘Bought – it – in Zonko’s – ages – ago...’

‘Well’ said Lupin, clapping his hands together and looking around cheerfully.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 213)

“ผม – เอา – ไอนั้น – ให้ – แฮร์รี่” รอนหอบ “ซื้อ – มา – จาก – ร้านของโก้ – นาน – แล้วอะ”
“นั่นไง!” ลูปีนตบมือแล้วมองไปรอบๆ อย่างร่าเริง

(วลีพร หวังซ้อกุล: 347)

ตัวอย่างที่ 6 ศาสตราจารย์สเนปออกมาด้วยความสงสัย จากการที่นักเรียน ศึกษาไม่ถึงถึงเรื่องของตนเองกำลังจะสอน

‘*Silence!*’ snarled Snape. ‘Well, well, well, I never thought I’d meet a third-year class who wouldn’t even recognize a werewolf when they saw one. I shall make a point of informing Professor Dumbledore how very behind you all are...’

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 129)

“เจียบ!” สเนปตะคอก “อะไรกัน อะไรกัน ฉันนึกไม่ถึงเลยนะนี่ว่า จะเจอเด็กนักเรียนปีสามที่ไม่รู้จักแม้กระทั่งหมาป่าถ้าต้องเจอมันเข้าเห็นท่าจะต้องเรียนให้ศาสตราจารย์ดัมเบิลดอร์ทราบเสียแล้วว่า พวกเธอเรียนกันขนาดไหน - -”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 210)

ตัวอย่างที่ 7 การกล่าวทักทายระหว่างศาสตราจารย์ลูปีนกับปีเตอร์ เพทติกรูว์

‘Well, hello, Peter,’ said Lupin pleasantly ‘long time, no see.’

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 269*)

“เป็นไง สวีสตี ปีเตอร์” ลูปีนทักอย่างสุภาพ “ไม่ได้เจอกันนานนะ”

(*สมาลี: 283*)

จากตัวอย่างทั้งหมดที่ยกมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well โดยใช้คำวิเศษณ์ในภาษาเพื่อถ่ายทอดความหมายโดยจะมีคำที่ผู้แปลเลือกใช้ทั้งสิ้น 7 คำ โดยแต่ละคำสามารถสื่ออารมณ์ต่าง ๆ ได้แก่ นี่แน่ะในการแสดงความรู้สึกไม่พอใจ, งั้นหรือ และ นั่นสิ ในการแสดงความรู้สึกสงสัย, ดีเลย นั่นไง อะไรกัน เป็นไง ในการแสดงความรู้สึกประหลาดใจ

ตารางที่ 4.3 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำวิเศษณ์	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
นี่แน่ะ	นิยมวิเศษณ์	10	26.31
นั่นไง	นิยมวิเศษณ์	9	23.50
นั่นสิ	อนิยมวิเศษณ์	7	18.45
ดีเลย	ลักษณวิเศษณ์	5	13.15
งั้นหรือ	ปฤจฉาวิเศษณ์	3	7.60
อะไรกัน	ปฤจฉาวิเศษณ์	2	5.30
เป็นไง	ปฤจฉาวิเศษณ์	2	5.30
		8	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยเพียง 4 ประเภท นิยมวิเศษณ์ อนิยมวิเศษณ์ ลักษณะวิเศษณ์ และปฤจฉาวิเศษณ์ อันได้แก่ โดยใช้คำว่า “นี่แน่ะ” มีความหมายเทียบเคียงซึ่งพบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 10 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 26.31 “นั่นไง” พบการใช้ทั้งสิ้น 9 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 23.50 “นั่นสิ” พบการใช้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 18.45 “ดีเลย” พบการใช้ทั้งสิ้น 5 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 13.15 “นั่นหรือ” พบการใช้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 7.60 “อะไรกัน” และ “เป็นไง” พบการใช้ทั้งสิ้นคำละ 2 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 5.30

การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ในภาษาไทย

นිරุช อินกองงาม (2554) กล่าวว่า ชนิดของคำอุทานสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. คำอุทานบอกอาการ เป็นคำอุทานที่แสดงอารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด เช่น

ตกใจ	ใช้คำว่า	วู๋ ว้าย แหม ตายจริง
ประหลาดใจ	ใช้คำว่า	เอ๊ะ หือ หา
รับรู้ เข้าใจ	ใช้คำว่า	เออ อ้อ อ้อ
เจ็บปวด	ใช้คำว่า	โอย โอย อู๊ย
สงสาร เห็นใจ	ใช้คำว่า	โธ่ โถ พุ่โธ่ อนิจจา
ร้องเรียก	ใช้คำว่า	เฮ้ย เฮ้ นี่
โล่งใจ	ใช้คำว่า	เฮอ เฮ้อ
โกรธเคือง	ใช้คำว่า	ซิชะ แหม

2. คำอุทานเสริมบท เป็นคำอุทานที่ใช้เป็นคำสร้อยหรือคำเสริมบทต่างๆ คำอุทานประเภทนี้คำเสริมบางคำไม่มีความหมาย แต่เติมเพื่อยืดเสียงให้ยาวออกไป บางคำก็เติมเข้าไปเพื่อบรรยายให้กระชับหนักแน่นยิ่งขึ้น เช่น

เดี๋ยวนี้มีมือไม้ฉันทันสิ้นไปหมด

หนังสือหน้าหนาเดี๋ยวนี้ราคาแพงมาก

พ่อแม่ไม่ใช่หัวหลักหัวตอ นะ

ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำอุทานในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ใช้นั้นพบว่าทั้งหมดเป็น “คำอุทาน” ที่มีเสียงวรรณยุกต์โทและตรี คำอุทานที่ผู้แปลเลือกใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 3 คำ ได้แก่ เฮ้ เซอะ เฮอะ ซึ่งการแทนที่คำอุทาน Well ด้วยคำอุทานบอกอาการนั้นพบอัตราความถี่ที่ใช้เป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 27.42 โดยที่ผู้แปลจะเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยที่ใช้แสดงความรู้สึกในขอบเขตเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับ โดยไม่คำนึงถึงแนวทางของคำเดิม ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8 มัลฟอยตะโกนทัก แฮร์รี่และรอนอย่างประชิดประชัน

‘Well, look who it is,’ said Malfoy in his usual lazy drawl, pulling open the compartment door ‘Potty and the Weasel.’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 63)

“เฮ้ ดูซินั่นใคร” มัลฟอยพูดด้วยเสียงยานตามแบบฉบับขณะดึงประตูเปิดออก “พอดตักกับวิต เช็ลนะเอง”

(วลีพร หวังซื่อกุล: 103)

ตัวอย่างที่ 9 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกไม่พอใจ (งอน) ในตัวรอนจึงอุทานออกมา

‘Nothing’ said Hermione in a lofty voice, heaving her bag back over her shoulder.
‘Yes, you were,’ said Ron. ‘I said I wonder what’s wrong with Lupin and you ...’
‘Well, isn’t it obvious?’ said Hermione, with a look off maddening superiority.

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 175)

“เปล่านี้” เฮอร์ไมโอนี่พูดด้วยน้ำเสียงเย่อหยิ่ง แล้วยกกระเป๋าขึ้นพาดไหล่อีกครั้ง
 “เธอทำแน่ๆ” รอนพูด “ฉันกำลังพูดว่าฉันสงสัยว่าอาจารย์ลูปิน เป็นอะไร แล้วเธอ ...”
 “**เฮอะ!** ยังกูไม่ออกอีกหรือไง” เฮอร์ไมโอนี่พูด

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 285)

ตัวอย่างที่ 10 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกตกในคำพูดของอาจารย์ พร้อมกับพูดว่า

‘**Well**, honestly ... “the fates have informed her” ... who sets the exam? She does! What an amazing prediction!’ she said, not trebling to keep her voice low.

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 219)

“**เฮอะ** เชื่อเขาเลย... ‘ดวงชะตาบอก’ ... ใครเป็นคนออกข้อสอบล่ะ ก็ตัวอาจารย์เองนั่นแหละ! ช่างทายได้นำทั้งเสียนี้กระไร!” เด็กหญิงพูดโดยไม่พะวงที่จะลดเสียงลง

(สุมาลี : 356)

จากทั้งสามตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWell โดยใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยในการถ่ายทอดความหมายโดยจะมีคำที่ผู้แปลเลือกใช้ทั้งสิ้น 3 คำโดยทั้ง 3 คำนั้นสามารถสื่ออารมณ์แตกต่างกัน ได้แก่ “เฮ้” ในการแสดงความรู้สึกแปลกใจประหลาดใจ, “เฮอะ” และ “เฮอะ” ในการแสดงความรู้สึกไม่พอใจเป็นต้น

ตารางที่ 4.4 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึกโดยใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำอุทาน	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
เฮ้	คำอุทานบอกอาการ	5	45.45
เฮอะ	คำอุทานบอกอาการ	4	36.36
เฮอะ	คำอุทานบอกอาการ	2	18.19
รวมทั้งหมด		11	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสามใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความรู้สึกโดยล้วนใช้ “คำอุทานบอกอาการ” ในภาษาไทยอันได้แก่ “เฮ้” “เฮอะ” และ “เฮอะ” ซึ่งผู้วิจัยพบแนวทางการใช้ “เฮ้” ทั้งหมด 5 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 45.45 “เฮอะ” พบการใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 36.36 และ “เฮอะ” พบการใช้ทั้งสิ้น 2 ครั้ง ซึ่งคิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้คือร้อยละ 18.19

การละไม่แปล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลละไม่ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well เป็นคำในภาษาไทยจำนวน 7 ครั้ง ซึ่งสามารถคิดเป็นอัตราความถี่เป็นอันดับสามคือ ร้อยละ 11.29 โดยการละไม่แปลจะกระทำเมื่อคำอุทาน Well นั้นสามารถละออกจากประโยคโดยไม่ทำให้เนื้อหาของคำพูดนั้นเสียไป จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้แปลทั้งสามละที่จะถ่ายทอดความหมายของคำดังกล่าว โดยผู้แปลอาจจะพิจารณาแล้วว่า การละไม่แปลคำดังกล่าวนั้นไม่ทำให้ความหมายในภาษาฉบับแปลเสียไปแต่อย่างใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 11 เฮอร์ไมโอนี่อุทานออกมา เนื่องจากว่าอาจารย์ไม่เชื่อคำพูดเธอ

‘But everyone knows that,’ said Hermione in a loud whisper. Professor Trelawney stared at her.

‘Well, they do,’ said Hermione. ‘Everybody knows about Harry and You – Know – Who.’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 82)

“แต่ว่าใครๆก็รู้อีกเรื่องนั้น” เฮอร์ไมโอนี่กระซิบดัง ๆ ศาสตราจารย์ทรีลวีนีย์จ้องเธอเหม็ง
 “จริงนะคะ” เฮอร์ไมโอนี่พูด “ใครๆก็รู้อีกเรื่องแฮร์รี่กับคนที่อาจารย์ก็รู้ว่าใคร”

(วลีพร หวังซื่อกุล: 437)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ละการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ออกไป แต่ทั้งนี้ การกระทำกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อในการถ่ายทอดความหมายของบทสนทนาและไม่ทำให้ความรู้สึกของตัวละครเปลี่ยนแต่อย่างใด ดังนั้นผู้แปลจึงละการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well นี้ไป

จากข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมมานำเสนอข้างต้นล้วนแสดงให้เห็นแนวทางที่ ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่พ็อตเตอร์” ทั้งสามท่านใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ซึ่งต่อไปนี้ผู้วิจัยจะขอนำเสนอแนวทางที่ผู้แปลเลือกใช้คำในภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด

การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดจากรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับ เรื่อง ‘Harry Potter’ นั้น ผู้วิจัยยังคงใช้แนวความคิดของลาร์สัน (1984) และสัญญาวิ สายบัว (2536) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยพบจะนำเสนอไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWell ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดและความถี่ของการใช้

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWellในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด	จำนวนข้อมูล (ครั้ง)	ร้อยละ
1. แทนที่ด้วยคำสันธาน	83	38.24
2. แทนที่ด้วยคำวิเศษณ์	69	31.79
3. แทนที่ด้วยคำอุทาน	40	18.44
4. ละไม่แปล	25	11.53
รวมทั้งหมด	217	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสาม นั้นเลือกแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการแทนที่ด้วย “คำสันธาน” ในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียง พบจำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือ ร้อยละ 38.24 ซึ่งแนวทางการของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well นี้จัดเป็นการแปลแบบเอาความ ซึ่งเป็นการแปลที่ผู้แปลจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากแนวทางเดิมในภาษาต้นฉบับ เพื่อให้งานแปลนั้นสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วน (สัญญาวิ สายบัว 2536: 51) นอกจากการแปลแบบเอาความโดยการแทนที่ด้วยคำอุทานในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Well แล้วการแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์”ที่มีความหมายเทียบเคียง พบอัตราความถี่การใช้เป็นอันดับสองคือ จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.79 ทั้งนี้การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ที่มีความหมายเทียบเคียง พบจำนวน 40 ครั้ง คิดอัตราความถี่การใช้เป็นอันดับสามคือ ร้อยละ 18.44 และการละไม่แปลพบจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่การใช้ที่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.53 ซึ่งแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ที่พบจากหนังสือวรรณกรรมเยาวชนแปลเล่มนี้มีรายละเอียดดังนี้

การแทนที่ด้วย “คำสันธาน” ในภาษาไทย

นිරุช อินกองงาม(2554) กล่าวว่า หลักภาษาไทยได้แบ่งชนิดของ “คำสันธาน” ออกเป็นเป็น 4 ชนิดดังนี้

1. คำสันธานที่เชื่อมความคล้ายตามกัน ได้แก่คำว่า และ ทั้ง...และ ทั้ง...ก็ ครั้น...ก็ ครั้น... จึง ก็ดี เมื่อ...ก็ว่า พอ...แล้ว เช่น

ทั้งพ่อและแม่ของผมเป็นคนใต้

พอทำการบ้านเสร็จแล้วฉันก็นอน

2. คำสันธานที่เชื่อมความขัดแย้งกัน เช่นคำว่า แต่ แต่ว่า กว่า...ก็ ถึง...ก็ เป็นต้น เช่น

ผมต้องการพูดกับเขา แต่เขาไม่ยอมพูดกับผม

กว่าเราจะเรียนจบเพื่อนๆ ก็ทำงานหมดแล้ว

3. คำสันธานที่เชื่อมข้อความให้เลือก ได้แก่คำว่า หรือ หรือไม่ ไม่...ก็ หรือไม่ก็ ไม่เช่นนั้น มิฉะนั้น...ก็ เป็นต้น เช่น

นักเรียนชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์หรือภาษาไทย

เธอคงไปซื้อของหรือไม่ก็ไปดูหนัง

4. คำสันธานที่เชื่อมความที่เป็นเหตุเป็นผล ได้แก่คำว่า เพราะ เพราะวา ฉะนั้น... จึง ดังนั้น เหตุเพราะ เหตุว่า เพราะฉะนั้น...จึง เป็นต้น เช่น

นักเรียนมาโรงเรียนสายเพราะฝนตกหนัก

เพราะวาสนาไม่ออกกำลังกายเธอจึงอ้วนมาก

การแทนที่คำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด ด้วย “คำสันธาน” นั้น พบ อัตราความถี่การใช้มากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 83 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.24 โดยผู้แปลเลือกใช้ คำสันธานในภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดคำอุทาน Well ที่แสดงความต่อเนื่องของการพูดจำนวนทั้งสิ้น 6 คำ ได้แก่ ก็ คือ คือว่า ถ้าอย่างงั้น คืออย่างนี้ ถ้างั้น แต่ การที่ผู้แปลเลือกใช้คำสันธานในการถ่ายทอดคำอุทาน Well นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชริฟฟิน (1985) ที่ได้ศึกษาถึงหน้าที่ของคำ Well ที่เป็นคำ แสดงความต่อเนื่องของการพูดที่ว่า คำอุทาน Well นั้นสามารถทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมได้เช่นเดียวกับคำใน

ภาษาอังกฤษ But , And หรือ So ซึ่งคำเหล่านี้จะเทียบได้กับคำสันธานในภาษาไทยนั่นเอง ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่และลุงเวอร์นอน ที่จะขอให้ลุงเซ็นใบอนุญาต

‘I need to sign the permission form,’ said Harry in a rush.

‘And why should I do that?’ sneered Uncle Vernon

‘Well,’ said Harry, choosing his words carefully, ‘it’ll be hard work, pretending to Aunt Marge I go to that St Whatsit...’

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 21)

“ผมอยากให้ลุงเซ็นใบอนุญาตให้” แฮร์รี่พูดอย่างรวดเร็ว

“ทำไมฉันถึงต้องเซ็นด้วย” ลุงเวอร์นอนพูดเหยียดๆ

“ก็” แฮร์รี่เลือกคำพูดอย่างระมัดระวัง “มันคงยากนะอะที่ ต้องหลอกป้ามาร์จว่าผมไปอยู่ที่เซนต์ -
- - อะไรนั่น - - -”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 31)

ตัวอย่างที่ 13 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับท่านรัฐมนตรี ฟัดจ์ ถึงเรื่องราวที่แฮร์รี่ได้ทำการละเมิดกฎ

‘Ah, you’re worrying about the reaction of your aunt and uncle?’ said Fudge.

‘Well, I won’t deny that they are extremely angry, Harry...’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 39)

“อ้อ เธอกำลังกังวลเรื่องปฏิกิริยาของปากกับลุงอยู่ล่ะสิใช่ไหม” พัดจ์พูดขึ้น “คือ...ฉันก็ไม่ปฏิเสธหรอกว่าทั้งทั้งสองคนนั้นโกรธเธอมากทีเดียวแฮร์รี่...”

(*สุมาลี: 31*)

ตัวอย่างที่ 14 บทสนทนาระหว่างเฮอริไมโอนีกับบรรดาเพื่อนๆ

‘But then, why would you dread him dying?’ said Hermione.

Parvati glared at her.

‘Well, look at it logically,’ said Hermione, turning to the rest of the group.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 112*)

“ถ้าฉันทำไมเธอถึงกลัวมันจะตายล่ะ” เฮอริไมโอนีถาม

ปารวตีถลึงตาใส่

“คือว่า ลองคิดตามเหตุผลสิ” เฮอริไมโอนีหันมาทางกลุ่มเพื่อนๆ

(*วลีพร หวังช่อกุล: 182*)

ตัวอย่างที่ 15 บทสนทนาระหว่างเฮอริไมโอนีและรอนที่พูดคุยถึงตารางเรียนของเธอ

‘Don’t be silly,’ said Hermione shortly. ‘Of course I won’t be in three classes at once.’

‘Well, then --’

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 112*)

“อย่าโง่ไปหน่อยเลย” เฮอร์ไมโอนี่พูดสั้นๆ “แหงล่ะ ฉันทงเข้าเรียนพร้อมๆ กันทีเดียวนะสามวิชา ไม่ได้หรอก”

“ถ้าอย่างนั้นก็ -”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 121)

ตัวอย่างที่ 16 บทสนทนาระหว่างศาสตราจารย์ลูปีนและแฮร์รี่เรื่องปีศาจบ็อกการ์ต

‘Why?’ Harry said again.

‘Well,’ said Lupin, frowning slightly, ‘I assumed that if the Boggart faced you, it would assume the shape of Lord Voldemort.’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 117)

“ทำไมล่ะฮะ” แฮร์รี่ถามอีก

“คืออย่างนี้” ลูปีนทำคิ้วขมวดนิดๆ “ครูดิเอาเองว่าถ้าบ็อกการ์ตเจอกับเธอเข้า มันจะกลายร่างเป็นลอร์ดโวลเดอมอร์”

(สุมาลี: 190)

ตัวอย่างที่ 17 บทสนทนาระหว่างฟิลช์และแฮร์รี่ที่ออกคำสั่งให้แฮร์รี่กับไปยังบ้านกริฟฟินดอร์

‘What are you doing?’ Filch snarled suspiciously.

‘Nothing’ said Harry trustfully.

‘Nothing!’ spat Filch, his jowls quivering unpleasantly. ‘A likely story!’

Harry shrugged.

‘Well, get back to your common room where you belong!’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 115)

“ทำอะไรนะ” พิลซ์ตะคอกด้วยท่าที่ไม่ไว้ใจ
 “เปล่าอะ” แฮร์รี่พูดซื่อๆ
 “เปล่า” พิลซ์ตวาด ขากรรไกรของเขาขยับอย่างไม่พอใจ “ฟังน่าเชื่อนักนี่!”
 แฮร์รี่ยกไหล่
 “ถ้านั้น กลับไปห้องนั่งเล่นรวมของบ้านเธอได้แล้ว!”

(วลีพร หวังชื่อกุล: 190)

ตัวอย่างที่ 18 บทสนทนาระหว่างท่านรัฐมนตรีฟัดจ์กับมิเนอร์ว่า เรื่องราววีรกรรมของเพ็ตติกรูว์

‘...They say he was sobbing. “Lily and James, Sirius! How could you!” And then he went for his wand. Well, of course, Black was quicker blew Pettigrew to smithereens...’

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 154)

“พวกนั้นบอกว่าเพ็ตติกรูว์สะอื้น ‘ลิลี่กับเจมส์ ชิเรียส นายทำได้ยังไง!’ แล้วเขาก็เอื้อมไปหยิบไม้กายสิทธิ์ แต่ก็แน่นอนแบล็กเร็วกว่าอยู่แล้ว เขาระเบิดเพ็ตติกรูว์ซะเป็นจุนมหาจุน...”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 252)

จากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าแนวทางที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้น ผู้แปลใช้ “คำสันธาน” ที่มีในภาษาไทย เช่น ก็ คือ คือว่า ถ้าอย่างนั้น คืออย่างนี้ ถ้าจั้น แต่ ในการถ่ายทอดคำดังกล่าวแต่ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าข้อมูลที่รวบรวมได้นั้นตรงกับงานวิจัยของชิฟพริน ที่กล่าวไว้ว่าคำอุทาน Well สามารถมีหน้าที่เป็นคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด หรืออาจจะเป็นคำสันธานได้ ดังนั้นเมื่อผู้แปลใช้คำสันธานในภาษาไทยถ่ายทอดคำอุทาน Well ที่แสดงความต่อเนื่องของการพูดนับว่าเป็นการถ่ายทอดความหมายที่ถูกต้องตรงตามหน้าที่ของคำดังกล่าว

ตารางที่ 4.6 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำสันธาน” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำสันธาน	จำนวนข้อมูล(คำ)	ร้อยละ
ก็	เป็นเหตุเป็นผล	42	50.60
คือ	เป็นเหตุเป็นผล	15	18.07
คือว่า	เป็นเหตุเป็นผล	9	10.84
คืออย่างนี้	เป็นเหตุเป็นผล	6	7.22
ถ้าอย่างนั้น	ให้เลือก	6	7.22
ถ้าั้น	ให้เลือก	3	3.61
แต่	ขัดแย้ง	2	2.44
รวมทั้งหมด		83	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสามท่านใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำสันธาน” ในภาษาไทยโดยคำสันธานที่พบมี 3 ประเภท ได้แก่ คำสันธานความเป็นเหตุเป็นผล คำสันธานแสดงการให้เลือก และคำสันธานแสดงความขัดแย้ง ซึ่งคำ “ก็” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 42 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 50.60 และอันดับสองรองลงมาคือ “คือ” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 15 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 18.07 อันดับที่สามคือการใช้ “คือว่า” พบจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 10.84 อันดับสี่ที่พบ 2 คำ ได้แก่ “ถ้าอย่างนั้น” และ “คืออย่างนี้” ซึ่งพบแนวทางการใช้คำละ 6 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 7.22 อันดับห้า ได้แก่ “ถ้าั้น” ซึ่งพบแนวทางการใช้ 3 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 3.61 และแนวทางที่ใช้บ่อยที่สุด ได้แก่ “แต่” ซึ่งปรากฏใช้เพียง 2 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของแต่ละคำคือ ร้อยละ 2.44

การแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทย

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากวรรณกรรมเยาวชนฉบับแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ผู้แปลทั้งสามจะมีการเลือกใช้คำวิเศษณ์ในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 31.79 ซึ่งนับเป็นแนวทางการใช้เป็นอัน

ต้นสอง โดยคำวิเศษณ์ในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ใช้นั้นจะมีทั้งที่เป็นคำบอกวิเศษณ์บอกคำถาม (ปฤจฉาวิเศษณ์) เช่น จริง ๆ นะ ว่าไง ว่าไงล่ะ ว่าไงจ๊ะ เห็นไหม เป็นไงคำวิเศษณ์ตอบคำถาม เช่น ครับ ก็ใช่และคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ แบบว่า เอาละเอาเถอะดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 19 บทสนทนาระหว่างสแตนคนขับรถอัศวินราตรีกับเอิร์นที่รู้สึกดีใจมากที่ได้พบกับแฮร์รี่

‘I knew it!’ Stan shouted gleefully. ‘Ern! Ern! Guess’oo Neville is, Ern! ‘E’sArry Potter! I can see’is scar!’

‘Yes,’ said Fudge testily ‘Well, I’m very glad the Knight Bus picked Harry up, but he and I need to step inside the Leaky Cauldron now...’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 37)

สแตนตะโกนอย่างดีใจ “เอิร์น! เอิร์น! ทายซิว่าเนวิลล์คือใคร เขาคือ อะรี พอตเตอร์ ฉันเห็นแผลเป็นของเขาซะด้วย!”

“ก็ไชนะสิ” ฟัดจ์พูดอย่างหงุดหงิด “เอาละ ผมดีใจมากที่รถแมล์อัศวินราตรี รับแฮร์รี่ขึ้นรถมา แต่ตอนนี้เขากับผมต้องเข้าไปที่ร้านหม้อใหญ่แล้ว...”

(สุมาลี: 59)

ตัวอย่างที่ 20 เป็นคำกล่าวของท่านรัฐมนตรี ฟัดจ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์

Fudge has been criticized by some members of the International Federation of Warlocks for informing the muggle Prime Minister of the crisis.

‘Well, really I had to, don’t you know,’ said irritable Fudge.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 33)

รัฐมนตรีฟัดจ์ถูกสมาชิกบางรายของสมาพันธ์พ่อมดนานาชาติตำหนิเรื่องที่เขาไปแจ้งให้
นายกรัฐมนตรีของพวกเขาถึงเกิดทราบถึงวิกฤตการณ์นี้

“ครับ ผมจำเป็นต้องทำจริงๆ ไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว” รัฐมนตรีฟัดจ์มีท่าทีรำคาญ

(วลีพร หวังชื่อกุล: 59)

ตัวอย่างที่ 21 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับรอน

‘What d’you mean, he was away?’ said Harry. ‘He was ill when I was playing in the match.’

‘Well, he wasn’t in the hospital wing,’ said Ron

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 166)

“นายหมายความว่าไงที่เขาไม่อยู่นะ” แฮร์รี่ถาม “ก็เขาไม่สบายตอนฉันแข่งควิดดิช”

“ก็ใช่ แต่เขาไม่ได้อยู่ที่ห้องพยาบาล” รอนบอก

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 59)

ตัวอย่างที่ 22 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับวูด

‘I’ve been doing some thinking over Christmas, Harry. After the last match, you know. If the Dementors come to the next one ... I mean ... we can’t afford you to -well-’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 173)

“ฉันไปคิดๆดูตอนช่วงคริสต์มาสมานะ แฮร์รี่หลังจากการแข่งขันคราวที่แล้วนั้นนะ ถ้าผู้คุมวิญญูณมาอีกในการแข่งคราวหน้า... คือว่า... เราเสี่ยงจะให้นาย - - แบบว่า - -”

(*สุมาลี: 282*)

ตัวอย่างที่ 23 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับรอน

‘But she’s still sticking up for it! It’s a maniac, and she won’t hear a word against it!’ Ron said angrily.

Ah, well, people can be a bit stupid about their pets,’ said Hagrid wisely.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 202*)

รอนพูดออกมาอย่างโกรธ “แต่เนี่ยเขาก็ยังเข้าข้างมัน! ไอ้แมวนั้นมันบ้า และเขาก็ไม่ยอมให้ใครไปว่ามัน”

“เออเนี่ย จริงๆนะ คนเราอาจจะงี่เง่าหน่อยเรื่องสัตว์เลี้ยงของตัว แฮกริดพูดเข้าทำ

(*วลีพร หวังช่อกุล: 330*)

ตัวอย่างที่ 24 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับเฮอร์ไมโอนี่.

‘If we manage that without being seen, it’ll be a miracle!’

‘Well, we’ve got to try, haven’t we?’ said Harry. He stood up and pressed his own ear against the door.

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 290*)

“ถ้าเราทำได้โดยไม่มีใครเห็น มันก็จะเป็นปาฏิหาริย์!”

“เอาเถอะ ยังไงเราก็ต้องลองใช้ไหม” แอร์รี่ลุกขึ้นยืนแล้วเอาหูแนบกับประตู

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 472)

ตัวอย่างที่ 25 บทสนทนาระหว่างศาสตราจารย์สเนปและศาสตราจารย์ลูปิน

‘I have just asked Potter to empty his pockets. He was carrying this.’

Snape pointed at the parchment.

‘Well?’ said Snape.

Lupin continued to stare at the map. Harry had the impression that Lupin was doing some very quick thinking.

‘Well?’ said Snape again.

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 212)

“ผมเพิ่งขอให้พอตเตอร์เอาของออกมาจากกระเป๋าให้หมด เขามีใ้ซ่อนอยู่ในกระเป๋า”

สเนปชี้ไปที่กระดาษ

“ว่าไง” สเนปถาม

ลูปินยังคงจ้องมองแผนที่แอร์รี่รู้สึกลูปินกำลังใช้ความคิดอย่างรวดเร็ว

“ว่าไงละ” สเนปถามอีก

(สุมาลี: 346)

ตัวอย่างที่ 26 บทสนทนาระหว่างศาสตราจารย์ทรีลอร์วินีย์และแฮร์รี่

‘If you would kindly gaze into the Orb ... take your time, now ... then tell me what you see within it...’

Harry bent over the crystal ball and stared.

‘Well?’ Professor Trelawney prompted dedicatedly.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 237)

“ช่วยดูลูกแก้วทีนะจ๊ะ ไม่ต้องรีบร้อน... แล้วค่อยบอกฉันว่าเธอเห็นอะไรในนั้น...”

แฮร์รี่ก็ม่ออยู่เหนือลูกแก้วแล้วจ้องลงไป

“ว่าไงจ๊ะ” ศาสตราจารย์ทรีลอร์วินีย์เตือนเสียงนุ่ม “เห็นอะไรจ๊ะ”

(วลีพร หวังซื่อกุล: 386)

ตัวอย่างที่ 27 บทสนทนาระหว่าง เฮอร์ไมโอนี่ รอน และ แฮร์รี่

Harry was sure they were cooking up their own version of how Malfoy had got injured.

‘Well, you can’t stay it wasn’t an interesting first day back,’ said Ron gloomily

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 91)

แฮร์รี่แน่ใจว่าพวกนั้นกำลังแต่งเรื่องขึ้นว่ามัลฟอยได้รับบาดเจ็บอย่างไร

“เห็นไหม จะพูดว่าวันแรกที่กลับมาไม่สนุกก็ไม่ได้แล้ว” รอนพูดเศร้าๆ

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 148)

ตัวอย่างที่ 28 แฮร์รี่ขอบคุณเด็กที่ช่วยยกกระเป๋าลงจากรถ

‘Thanks,’ Harry said to Ern.

He jumped down the steps and helped Stan lower his trunk and Hedwig’s cage onto the parchment.

‘Well,’ said Harry, ‘bye then!’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 36)

“ขอบคุณอะ” แฮร์รี่บอกเอิร์น
เด็กชายกระโดดลงมาตามขั้นบันไดและช่วยเสตนยกที่บัสใส่ของกับกรงของเฮดวิกลงมาวางไว้ที่ทางเท้า
“เรียบร้อย” แฮร์รี่พูด “ไปก่อนนะอะ”

(สุมาลี: 59)

ตัวอย่างที่ 29 บทสนทนาระหว่างท่านรัฐมนตรีฟัดจ์กับศาสตราจารย์สเนป

‘...And of course Potter has always been allowed an extraordinary amount of license by the Headmaster - - ’

‘Ah, well, Snape ... Harry Potter, you know... we’ve all got a bit of a blind spot where he’s concerned’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 283)

“...นายพอดเตอร์ นั้นยิ่งแล้วใหญ่ เขาได้รับการอนุญาตเป็นพิเศษจากท่านอาจารย์ใหญ่อยู่ตลอดเวลาเลยเชียว”

“อ้อ อย่างนี้สเนป... แฮร์รีพอดเตอร์นี่คือว่า ... เรามักใจอ่อนเวลาที่เขาเข้ามาเกี่ยวข้องกับ”

(วลีพร หวังซ้อกุล: 461)

ตารางที่ 4.7 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำ Well ในการแสดงความคิดเห็นเนื่องจากการพูดโดยการใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำวิเศษณ์	จำนวนข้อมูล(คำ)	ร้อยละ
เออล่ะ	กริยาวิเศษณ์	30	43.49
ครับ	ประติชญาวิเศษณ์	7	10.15
ก็ใช่	ปฏิเสธวิเศษณ์	6	8.70
จริงๆนะ	ปฏิเสธวิเศษณ์	5	7.25
เอาเถอะ	กริยาวิเศษณ์	5	7.25
แบบว่า	กริยาวิเศษณ์	4	5.80
ว่าไง	ปฏิเสธวิเศษณ์	3	4.35
ว่าไงล่ะ	ปฏิเสธวิเศษณ์	3	4.35
ว่าไงจ๊ะ	ปฏิเสธวิเศษณ์	2	2.89
เห็นไหม	ปฏิเสธวิเศษณ์	2	2.89
เรียบบร้อย	ลักษณวิเศษณ์	1	1.44
อย่างนี้	นิยมวิเศษณ์	1	1.44
รวมทั้งหมด		69	100.0

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รีพอดเตอร์” ทั้งสามท่าน ใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความคิดเห็นเนื่องจากการพูดนั้น ผู้แปลใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยได้แก่ กริยาวิเศษณ์ประติชญาวิเศษณ์ปฏิเสธวิเศษณ์ปฏิเสธวิเศษณ์ลักษณวิเศษณ์ และ นิยมวิเศษณ์โดยใช้คำว่า “เออล่ะ” ซึ่งเป็นคำ กริยาวิเศษณ์พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 30 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 43.49 และอันดับรองลงมาคือ “ครับ”

พบการใช้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 10.15 “ก็ใช่” พบการใช้ทั้งสิ้น 6 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 8.70 “เอาเถอะ” และ “จริง ๆ นะ” พบการใช้เท่ากันคือ 5 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 7.25 “แบบว่า” พบการใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 5.80 “ว่าไง” และ “ว่าไงจ๊ะ” คำทั้งสองพบการใช้ที่เท่ากันคือคำละ 3 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 4.35 “ว่าไงจ๊ะ” และ “เห็นไหม” พบการใช้คำละ 2 ครั้ง ซึ่งคิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 2.89 และ “เรียบร้อย” และ “อย่างนี้” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้นคำละ 1 ครั้ง ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่ของแต่ละคำคือร้อยละ 1.44

การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ในภาษาไทย

คำอุทานในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ในส่วนใหญ่มักยังคงมีเสียงวรรณยุกต์สูง เช่นเสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา ได้แก่ “เฮ้” “เอ้อ” “อ้อ” อีกทั้งผู้แปลยังเลือกใช้คำที่มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ ได้แก่ เออ ซึ่งการแทนที่ด้วยคำอุทานในภาษาไทยนี้พบทั้งสิ้น 40 ครั้งคิดอัตราความถี่ที่ใช้เป็นอันดับสามคือ ร้อยละ 18.44 โดยผู้แปลจะเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยที่ใช้แสดงความต่อเนื่องของการพูดในขอบเขตเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับ โดยไม่คำนึงถึงแนวทางของคำเดิม ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 30 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับ ฟัดจ์ ท่านรัฐมนตรีแห่งกระทรวงเวทมนตร์

‘Surely..you don’t want to be expelled?’

‘Of course I don’t,’ said Harry.

‘Well then, what’s all fuss about?’ laughed Fudge airily.

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 39*)

“ถึงยังไง ... เธอยังไม่อยากจะถูกล้อออกจริงไหม”

“ไม่อยากจะทรอกครับ” แฮร์รี่ตอบ

“เฮ้ ถ้าฉันจะมาพูดอะไรกันอีกเล่า” ฟัดจ์หัวเราะอย่างสบายอารมณ์

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 437*)

ตัวอย่างที่ 31 แม่มดประจำร้านขายของที่เกี่ยวข้องกับเวทมนตร์แนะนำให้รอนซื้อยาชูกำลังสำหรับหนูครุกแฉงก์

‘Now, if you looking for something a bit more hard-wearing, you might like one of these.’

She indicated the black rats. Ron muttered, ‘Show-offs.’

‘Well, if you don’t want a replacement, you can try this Rat tonic,’ said the witch

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 49)

“นี่เนอะ ถ้าเธอกำลังมองหาอะไรที่ทนมือทนไม้กว่านี้หน่อยละก็ เธออาจจะอยากได้เจ้าพวกนี้ซักตัว...”

แม่มดชี้ไปที่หนูดำพวกนั้น รอนพึมพำว่า “อวดกันใหญ่เชียวนะ”

“เอ้อ แต่ถ้าไม่อยากได้ตัวใหม่ ก็เอายาชูกำลังสำหรับหนูไปทดลองดู” แม่มดพูด

(สุมาลี: 57)

ตัวอย่างที่ 32 แฮร์รี่กำลังสนทนากับรอนเรื่องที่จะออกไปนอกโรงเรียนเพื่อไปยังร้านฮันนี่ดุกส์

‘What d’you reckon?’ he added quietly to Harry, as they went to sit down.

‘Well, Filch hasn’t done anything about the passage into Honeydukes...’ Harry said, even more quietly.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 203)

“นายว่าไง” เขากระซิบถามแฮร์รี่ค่อยๆ ขณะเดินไปนั่ง
 “เออฟิลช์ ไม่ได้ยุ่งอะไรกับทางลับไปร้านฮันนี่ดุกส์...”แฮร์รี่พูดตอบด้วยเสียงค่อยลงไปอีก

(วลีพร หวังชื่อกุล: 330)

ตัวอย่างที่ 33 บทสนทนาระหว่างท่านรัฐมนตรีพีตจี้กับศาสตราจารย์สเนป

‘...And of course Potter has always been allowed an extraordinary amount of licence by the Headmaster’

‘Ah, well, Snape ... Harry Potter, you know... we’ve all got a bit of a blind spot where he’s concerned’

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 283)

“...นายพอตเตอร์ นั้นยิ่งแล้วใหญ่ เขาได้รับการอนุญาตเป็นพิเศษจากท่านอาจารย์ใหญ่อยู่ตลอดเวลาเลยเชียว”

“อ้อ อย่างนี้ สเนป... แฮร์รี่พอตเตอร์นี่คือว่า.. เรามักใจอ่อนเวลาที่เขาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 301)

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้นจะเห็นว่าผู้แปลใช้แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยใช้ “คำอุทาน” ที่มีในภาษาไทย เช่น เอ้า เอ้อ เออ อ้อ ทั้งนี้ตั้งข้อสังเกตได้ว่าคำทุกคำมีพยัญชนะต้นเป็น ตัว อ. และมีเสียงวรรณยุกต์ส่วนใหญ่เป็นเสียงสูงคือเสียงโท เสียงตรี และเสียงจัตวา และมีสระที่เป็นเสียงยาวทั้งสิ้น

ตารางที่ 4.8 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWell ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำอุทาน	จำนวนข้อมูล(คำ)	ร้อยละ
เอ้า	คำอุทานบอกอาการ	23	57.5
เอ้อ	คำอุทานบอกอาการ	8	20.0
เออ	คำอุทานบอกอาการ	7	17.5
อ้อ	คำอุทานบอกอาการ	2	5.0
รวมทั้งหมด		40	100.0

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่พ็อตเตอร์” ทั้งสามใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWell ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยโดยทั้งหมดพบเพียงคำอุทานบอกอาการ ได้แก่ “เอ้า” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 23 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 57.5 และอันดับรองลงมาคือ “เอ้อ” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 8 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 20.0 และการใช้ “เออ” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 17.5 และแนวทางที่ใช้บ่อยที่สุดพบ 2 ครั้ง ได้แก่ “อ้อ” คิดเป็นอัตราความถี่คือ ร้อยละ 5.00

การละไม่แปล

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่า คำอุทาน Well นั้นสามารถเป็นได้ทั้งคำที่ใช้แสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยเฉพาะเมื่อเป็นคำแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้นคำอุทาน Well จะมีลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งคือสามารถละออกจากประโยคโดยไม่ทำให้เนื้อหาของคำพูดนั้นเสียไป จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้แปลละเว้นที่จะถ่ายทอดความหมายของคำดังกล่าว โดยผู้แปลอาจจะพิจารณาแล้วว่าการละคำดังกล่าวไม่ทำให้ความหมายในภาษาฉบับแปลเสียไป โดยผู้วิจัยพบว่าผู้แปลละการแปลคำอุทาน Well จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 11.53 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 34 บทสนทนาระหว่างแฮร์รี่กับท่านรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ที่กำลังปรึกษากันเรื่องการกระทำที่ละเมิดกฎของแฮร์รี่

‘Er – Minister? Can I ask you something?’

‘Certainly,’ smiled Fudge

‘Well, third-years at Hogwarts are allowed to visit Hogmeade, but my aunt and uncle didn’t sign the permission form.’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 40)

“เอ้อ - - ท่านรัฐมนตรีครับ ขอถามอะไรหน่อยได้ไหมครับ”

“แน่นอน” ฟัดจ์ยิ้ม

“อเด็กนักเรียนชั้นปีที่ สาม ของฮอกวอตส์ได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวหมู่บ้านฮอกส์มีด แต่ลูกกับป้าไม่ได้เซ็นแบบฟอร์มอนุญาตให้ผม”

(สุมาลี: 64)

ตัวอย่างที่ 35 บทสนทนาระหว่างท่านรัฐมนตรีฟัดจ์และโรสเมอทา

‘Lovely to see you again, I must say. Have one yourself, won’t you? Come and join us...’

‘Well, thank you very much, Minister.’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 150)

“ดีจังที่ได้พบคุณอีก จริงๆ นะ หออะไรให้ตัวเองดื่มซักแก้วสิแล้วมากุยกักับเรา - -” ฟัดจ์พูด

“อขอบพระคุณมากค่ะ ท่านรัฐมนตรี”

(วลีพร หวังซ้อกุล: 245)

ตัวอย่างที่ 36 ศาตราจารย์ลูปีนกล่าวอำลาแฮร์รี่

‘Well – good bye, Harry,’ Lupin said, smiling.

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 310*)

“อุลาก่อนนะ แฮร์รี่” ลูปีนพูดพร้อมกับยิ้ม

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 406*)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ละการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well ที่แสดงความต่อเนื่องของการพูดออกไป ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อการถ่ายทอดความหมายของบทสนทนาและในบทสนทนาเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยคำแสดงความต่อเนื่องของการพูดแต่อย่างใด ทั้งนี้คำที่แสดงความต่อเนื่องของการพูดสามารถละออกจากประโยคได้โดยไม่ทำให้ความหมายของทั้งประโยคเปลี่ยนแปลงอย่างใด และการละไม่แปลในที่นี้ยังสามารถที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในขณะนั้นได้เช่นกัน

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWellในวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษอัสคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังชื่อกุล และ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะซึ่งสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าผู้แปลทั้งสามใช้แนวทางของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทานWellในการแสดงความรู้สึก โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การถ่ายทอดความหมายโดยใช้ “คำวิเศษณ์” และ “คำอุทาน” ที่มีในภาษาไทย และการละไม่แปล นอกจากนั้นแนวทางการถ่ายทอดคำอุทานWell ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด สามารถเรียงลำดับความถี่การใช้จากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การถ่ายทอดโดยใช้ “คำสันธาน” “คำวิเศษณ์” “คำอุทาน” และ การละไม่แปล

จากนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการวิเคราะห์แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh จากวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี่ พอตเตอร์

กับนักโทษอชคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังซือกูล และ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด และเนื่องจากข้อมูลของการใช้แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำ Oh ที่ผู้แปลเลือกใช้นั้นมีความหมายหลากหลายแตกต่างกันไปตามบริบทของการใช้คำอุทาน Oh ในภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมานำเสนอในแนวทางของอัตราความถี่เป็นจำนวนร้อยละของการเลือกใช้ทั้งหมดเช่นกัน เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

บริบทความถี่ของการใช้คำอุทาน Oh

จากข้อมูลการใช้คำอุทาน Oh ที่เก็บรวบรวมได้ มีจำนวนทั้งสิ้น 196 ครั้ง จากหนังสือวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับเรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์บริบทและความถี่ของการใช้คำอุทาน Oh พบว่าคำอุทาน Oh สามารถใช้ทำหน้าที่ได้ 2 ประเภทเช่นกัน ได้แก่ เป็นคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยผู้พูดจะใช้คำอุทาน Oh เพื่อแสดงความรู้สึกในอัตราความถี่คือ ร้อยละ 61.22 และผู้พูดจะมีการใช้คำอุทาน Oh เพื่อแสดงความต่อเนื่องของการพูดในอัตราความถี่คือ ร้อยละ 38.78 จากอัตราความถี่ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้พูดจะมีการใช้คำอุทาน Oh ในบริบททั้ง 2 ประเภทนี้ในอัตราความถี่ที่แตกต่างกันเป็นจำนวน 1.8 เท่าโดยประมาณ

ตารางที่ 4.9 ประเภทของบริบทและความถี่ของการใช้คำอุทาน Oh

ประเภทของบริบท	จำนวนข้อมูล(คำ)	ร้อยละ
แสดงความรู้สึก	120	61.22
แสดงความต่อเนื่องของการพูด	76	38.78
รวมทั้งหมด	196	100.0

การแบ่งประเภทของบริบทการใช้คำอุทาน Oh ที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้น ผู้วิจัยแบ่งตามเกณฑ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 และใช้แนวคิดของลาร์สัน (1984) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เพื่อหาความหมายของคำที่มีความหมายหลากหลายและ

แนวคิดของ ยีน ภูสุวรรณ และคนอื่นๆ (2535) ในหนังสืออรรถาภิธาน ที่กล่าวถึงการจัดเรียงคำในภาษาไทยตามหลักคำและอ้างอิงไปยังคำอื่น ๆ ในกลุ่มที่มีความหมายร่วมกัน

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึก

การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึก จากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับ “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” นั้น ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ ลาร์สัน (1984) และสัญญาวิ สายบัว (2536) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยพบว่า

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกที่จัดว่าเป็นการแปลตามคำนิยามของ ลาร์สัน (1984) และสัญญาวิ สายบัว (2536) ที่กล่าวว่าการแปล คือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาฉบับแปล ซึ่งความหมายที่ได้จากในภาษาฉบับแปลนั้นจะต้องเป็นความหมายเดียวกันหรือเทียบเคียงได้กับความหมายของคำในภาษาต้นฉบับและก่อให้เกิดการผลตอบสนองต่อผู้อ่านเช่นเดียวกับที่ผู้อ่านในภาษาต้นฉบับได้รับนั้นจะแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกและความถี่ของการใช้

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึก	จำนวนข้อมูล (คำ)	ร้อยละ
1. แทนที่ด้วยคำอุทาน	89	74.20
2. แทนที่ด้วยคำวิเศษณ์	27	22.50
3. ละไม่แปล	4	3.30
รวมทั้งหมด	120	100.0

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่พ็อตเตอร์” ทั้งสามนั้นจะเลือกแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกด้วยการแทนที่ด้วย “คำ

อุทาน” ในภาษาไทยจำนวน 89 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือ ร้อยละ 74.20 ซึ่งแนวทางการของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh นี้จัดเป็นการแปลแบบเอาความ ซึ่งเป็นการแปลที่ผู้แปลจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากแนวทางเดิมในภาษาต้นฉบับ เพื่อให้งานแปลนั้นสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วน (สัญฉวี สายบัว 2536: 51) นอกจากการแปลแบบเอาความโดยการแทนที่ด้วยคำอุทานในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Oh แล้วการแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” พบจำนวนทั้งสิ้น 27 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่การใช้เป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 22.5 และการละไม่แปลจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่การใช้เป็นอันดับสองคือ ร้อยละ 3.30 ซึ่งทั้งหมดเป็นแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ทั้งหมดที่พบจากหนังสือวรรณกรรมเยาวชนแปลทั้งสามเล่มนี้ดังมีรายละเอียดดังนี้

การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ในภาษาไทย

การถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้ “คำอุทาน” นั้น เป็นวิธีที่ผู้แปลเลือกใช้มากที่สุด พบจำนวนทั้งสิ้น 89 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ ร้อยละ 74.20 โดยคำอุทานในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ชิ้นส่วนใหญ่นั้นจะเป็นคำที่มีเสียงวรรณยุกต์โท ตรี และจัตวา ซึ่งเป็นคำที่สามารถใช้แสดงความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ (บรรจบ พันธุเมธา, 2530: 49) ได้แก่ อ๊ะ โห้ โห้เอ๊ย อ้อ ว้า โอ๊ย โถ โอ้โฮ เอ้อ อื้อฮือ โอ๊ยตายจริง อู้อู เป็นจำนวนทั้งสิ้น 30 ครั้ง การเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยเพื่อให้มีความหมายเทียบเคียงกับคำอุทาน Oh ในภาษาอังกฤษนั้น ผู้แปลจะไม่คำนึงถึงแนวทางของคำเดิมและน้ำเสียงที่ผู้พูดใช้ แต่ผู้แปลต้องการให้ความหมายของคำในภาษาฉบับแปลนั้นมีความหมายเช่นเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับและเป็นคำที่มีการใช้จริงในบทสนทนาในสังคมไทย เช่น

ตัวอย่างที่ 37 พัดจ์พูดกับแฮร์รี่ด้วยท่าที่เข้าใจและสงสารแฮร์รี่ที่ได้ละเมิดกฎของพ่อมด

‘Oh, my dear boy, we’re not going to punish you for a little thing like that!’ cried Fudge.

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 38*)

“โธ เด็กเอ๋ยเด็ก เราไม่ทำโทษเธอด้วยเรื่องเล็กน้อยแบบนั้นหรอก!”

(*สุมาลี: 62*)

ตัวอย่างที่ 38 คนชายหนังสือรู้สึกแปลกใจที่แฮร์รี่สนใจหนังสือลามรณะ

‘Oh, I wouldn’t read that if I were you,’ said the assistant lightly.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 45*)

“อ๊ะ ผมคงจะไม่อ่านหนังสือเล่มนั้นหรอกนะถ้าผมเป็นคุณ” คนชายพูด

(*วลีพร หวังซื่อกุล: 72*)

ตัวอย่างที่ 39 รอนกับแฮร์รี่โมโอนีกำลังคุยกันอยู่เรื่องการหนีออกจากโรงเรียน โดยจะมีแฮร์รี่ไปเป็นเพื่อนด้วยเพื่อหวังจะให้แฮร์รี่ช่วยให้รอดพ้นจากซีรียัสแบล็คทำให้แฮร์รี่โมโอนีต้องว่ารอนว่าอย่าพูดจาเหลวไหล

‘But if you were with him,’ said Ron spiritedly to Hermione, ‘Black wouldn’t dare’

‘Oh, Ron, don’t talk rubbish,’ snapped Hermione ‘Black’s already murdered a whole bunch of people in the middle of a crowded street, do you really think he’s going to worry about attacking Harry just because *we’re* there?’

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 62*)

“แต่ถ้าพวกเรายู่กับแฮร์รี่” รอนพูดกับเฮอร์ไมโอนีอย่างหัวเราะ “แบล็กก็คงไม่กล้า”

“โธเอี้ยรอนอย่าพูดเหลวไหลไปหน่อยเลย” เฮอร์ไมโอนีเอ็ด “แบล็กน่าจะฆ่าคนมาแล้วเป็นสิบกลางถนนที่มีคนอยู่เต็มไปหมด เธอคิดว่าเขาจะไม่กล้าทำอะไรแฮร์รี่ เพราะว่าเราสองคนอยู่ด้วยกันนั่นหรือ”

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 101*)

ตัวอย่างที่ 40 ขณะที่มาตามพอมฟรีย์เดินเข้ามาในห้องพยาบาลแล้วพบกับแฮร์รี่ โดยไม่ได้ตั้งใจ

‘Oh it’s you, isn’t it?’ said Madam Pomfrey, ignoring this and bending down to state closely at him. ‘I suppose you’ve been doing something dangerous again?’

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 70*)

“อ้อ เธอเองหรือจ๊ะ” มาตามพอมฟรีย์พูดขึ้นอย่างไม่ใส่ใจฟังเสียงของเขา เธอก็ม้วนลงมาดูแฮร์รี่ ใกล้ๆ “ฉันว่าเธอคงไปทำอะไรที่เป็นอันตรายมาอีกแล้วละสิ”

(*สุมาลี: 114*)

ตัวอย่างที่ 41 เฮอร์ไมโอนีรู้สึกเสียตายนี่มาไม่ทันพิธีคัดสรรนักเรียนเข้ากลุ่มต่าง ๆ

‘Oh’ said Hermione softly, ‘we’ve missed the sorting!’

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 71*)

“ว้า เรามาไม่ทันการคัดสรรละ” เฮอร์ไมโอนีพูดเสียงอ่อย

(*วลีพร หวังชื่อกุล: 116*)

ตัวอย่างที่ 42 เฮอร์ไมโอนี่หลังจากได้ตารางเรียนมาใหม่ พอดูเสร็จก็รู้สึกดีใจที่จะได้เริ่มเรียนในวันนั้นทันที

‘Oh, good, we’re starting some new subjects today.’ She said happily

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 76*)

“อื้อฮือ ดีจัง เราจะได้เริ่มเรียนวิชาใหม่กันวันนี้เลย” เธอพูดอย่างดีใจ

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 122*)

ตัวอย่างที่ 43 มัลฟอยแก๊งพูดทำเป็นแปลกใจที่ไม่คิดมาก่อนการเปิดหนังสือที่น่าง่ายนิดเดียว

‘Oh, how silly we’ve all been!’ Malfoy sneered. ‘We should have stroked them! Why didn’t we guess!’

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 87*)

“ไอ้โฮ พวกเราช่างโง่เสียนี้กระไร!” มัลฟอยลากถาง “เราน่าจะลูบมัน! ทำไมเราถึงเดาไม่ถูกกันนะ”

(*สุมาลี: 141*)

ตัวอย่างที่ 44 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกตกใจที่รูปผู้หญิงอ้วนถูกกรีดขาด

‘Oh, my’ Hermione exclaimed.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 120*)

“โธย ตายจริง...” เฮอร์ไมโอนี่ร้องอุทาน

(*วลีพร หวังซื่อกุล: 196*)

ตัวอย่างที่ 45 แอร์รี่นั่งรอเวลาให้ฟ้าสว่างอยู่หน้าเตาผิง คอยลุกขึ้นสกัดครุฑแข่งกับที่พยายามแอบปีนขึ้นบันไดหอนักเรียนชายเป็นระยะ หลังจากเวลาผ่านไปนาน ในที่สุดแอร์รี่ก็คิดว่าคงจะได้เวลาอาหารเช้าแล้ว เขาก็ลอดผ่านช่องรูปภาพเหมือนออกมาตามลำพัง(ในขณะที่เดินผ่านรูปภาพอัศวินโบราณ อัศวินได้กล่าวคำท้าทายแอร์รี่ ซึ่งทำให้แอร์รี่รู้สึกรำคาญ)

‘Stand and fight, you may curl!’ yelled Sir Cardogan.

‘Oh, shut up,’ Harry yawned.

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 131*)

“ลุกขึ้นมาสู้กัน เจ้าสุนัขขี้เรื้อน!” เซอร์คาโดแกนร้องตะโกน

“โธ หุบปากเถอะ” แอร์รี่หา

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 214*)

ตัวอย่างที่ 46 ขณะที่ทุก ๆ คนอยู่ในห้องเรียน และได้เรียนกลับศาสตราจารย์ลูปีนอีกครั้งหลังจากห่างหายจากการสอนไปนาน นักเรียนทุกคนเลยบ่นเกี่ยวกับเรื่องที่ศาสตราจารย์สเนปให้การบ้านเยอะเกินไป

‘Yes, but he said we were really behind-’

‘- He wouldn’t listen-’

‘- Two rolls of Parchment!’

Professor Lupin smiled at the look of indignation on every face.

‘Don’t worry. I’ll speak to Professor Snape. You don’t have to do the essay.’

‘Oh no,’ said Hermione. Looking very disappointed. ‘I’ve already finished it!’

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 139*)

“บอกแล้วค่ะ แต่อาจารย์สเนปบอกว่าเราเรียนซ้ำมากๆ--”
 “- เขาไม่ฟังครับ --”
 “-ให้เขียนตั้งสองม้วน!”
 ศาสตราจารย์ลูปิ้นส่งยิ้มให้กับสีหน้าโกรธเคืองของทุกคน
 “ไม่ต้องห่วง ครูจะพูดกับศาสตราจารย์สเนปเอง พวกเขาไม่ต้องเขียนเรียงความหรอก”
 “โอ้อ่าเลยคะ” เฮอร์ไมโอนี่มีท่าทางผิดหวังมาก “หนูเขียนเสร็จแล้ว”

(*สมาลี: 226*)

ตัวอย่างที่ 47 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกเกี่ยวกับการทำนายของศาสตราจารย์ทรีลอร์วินี่

‘Oh, for goodness’ sake!’ said Hermione loudly.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 220*)

“เฮ้อ ให้ตายเถอะ!” เฮอร์ไมโอนี่พูดเสียงดัง

(*วลีพร หวังซือกุล: 358*)

ตัวอย่างที่ 48 เฮอร์ไมโอนี่ร้องขอความช่วยเหลือให้เพื่อนยืนอยู่กับที่

‘Oh, help, help,’ Hermione whispered frantically.

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 246*)

“โอ๊ยช่วยด้วย ช่วยด้วย” เฮอร์ไมโอนี่กระซิบอย่างร้อนรน

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 402*)

ตัวอย่างที่ 49 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกขยะแขยงกับภาพที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้า

‘Oh, he’s horrible,’ whispered Hermione.

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 304*)

“อ้อฮือน่าเกลียดจัง” เฮอร์ไมโอนี่กระซิบ

(*สมาลี: 496*)

จากตัวอย่างที่ยกมาทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh โดยการใช้คำอุทานในภาษาไทย ซึ่งคำที่ผู้แปลเลือกใช้นั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 14 คำ โดยแต่ละคำสามารถสื่ออารมณ์ต่าง ๆ ได้แก่ โธ่ โธ่เอ๊ย โธ่ เพื่อแสดงความรู้สึกสงสาร, อ้อ เพื่อการแสดงความรู้สึกแปลกใจและประหลาดใจ, อ๊ะ เพื่อการแสดงความรู้สึกสงสัย, โอ๊ย เพื่อการแสดงความรู้สึกเจ็บปวด, โอ้โฮ อู้ฮู อ้อฮือ เพื่อแสดงความรู้สึกตื่นเต้น เป็นต้น

ตารางที่ 4.11 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำอุทาน	จำนวนข้อมูล(คำ)	ร้อยละ
โธ่	คำอุทานบอกอาการ	18	20.23
โธ่เอ๊ย	คำอุทานบอกอาการ	16	17.98
อ้อ	คำอุทานบอกอาการ	10	11.24
ว่า	คำอุทานบอกอาการ	9	10.12
โอ้โฮ	คำอุทานบอกอาการ	8	8.9
โอ๊ย	คำอุทานบอกอาการ	7	7.86
โธ	คำอุทานบอกอาการ	6	6.74
อ๊ะ	คำอุทานบอกอาการ	4	4.49
เฮ้อ	คำอุทานบอกอาการ	3	3.37

อ้อฮือ	คำอุทานบอกอาการ	3	3.37
โอยตายจริง	คำอุทานบอกอาการ	2	2.24
อ้อ	คำอุทานบอกอาการ	2	2.24
อู๋ฮู	คำอุทานบอกอาการ	1	1.12
รวมทั้งหมด		30	100.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสามใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทย โดยข้อมูลทั้งหมดที่พบ พบว่าผู้แปลจะใช้เฉพาะคำอุทานบอกอาการอีกเช่นกัน โดยใช้คำ “โธ่” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 18 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 20.23 และอันดับสองรองลงมาคือ “โธ่เอ๊ย” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 16 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 17.98 แนวทางการใช้ที่อยู่ในอันดับสามคือ การใช้คำ “อ้อ” พบการใช้ 10 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 11.24 แนวทางการใช้ที่อยู่ในลำดับที่สี่คือ “ว่า” ซึ่งพบแนวทางการใช้จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 10.12 “โธ่โธ่” พบการใช้ทั้งสิ้น 8 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 8.9 “โอย” พบการใช้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 7.86 “โถ” พบการใช้ทั้งสิ้น 6 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 6.74 “อ๊ะ” พบการใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 4.49 “เฮ้อ” และ “อ้อฮือ” ทั้งสองคำนี้พบการใช้คำละ 3 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 3.37 “โอยตายจริง” และ “อ้อ” พบการใช้คำละ 2 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 2.24 และแนวทางที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ “อู๋ฮู” พบแนวทางการใช้ 1 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 1.12

การแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทย

การแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทย เป็นอีกแนวทางหนึ่งของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ซึ่งผู้วิจัยพบจำนวนทั้งสิ้น 27 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 22.50 ซึ่งคำวิเศษณ์ผู้แปลเลือกใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 5 คำ ได้แก่ ตายจริง ไข้แล้ว ตายละ แยกแล้ว ไม่ใช่ ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีแนวทางหรือน้ำเสียงที่ใกล้เคียงกับคำในภาษาต้นฉบับแต่สามารถใช้สื่อความหมายหรือความรู้สึกแบบเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับได้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 50 แฮร์รี่เล่าเรื่องทั้งหมดที่ได้ยินจากพ่อแม่ของรอนที่พูดถึงแบล็กให้รอนและเฮอว์โมนี่ ทนได้นั้นรอนและเฮอว์โมนี่ตกใจ

‘Sirius Black escaped to come after you? Oh, Harry...you’ll have to be really, really careful. Don’t go looking for trouble, Harry...’

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 60)

“ซีเรียสแบล็ก หนีออกมาเพื่อตามหาเธออย่างนั้นหรือ ตายล่ะ แฮร์รี่...เธอต้องระวังตัวให้มากๆ มากๆเลยนะอย่าไปหาเรื่องใส่ตัวล่ะแฮร์รี่...”

(วลีพร หวังชื่อกุล: 97)

ตัวอย่างที่ 51 เฮอว์โมนี่และแฮร์รี่ได้รับคำสั่งจากคัมเบิลดอร์ให้ทำภารกิจบางอย่าง และหลังจากนั้น เฮอว์โมนี่คิดอะไรได้บางอย่างจึงอุทาน

‘But - -’ Hermione began. And then her eyes became very round. ‘OH!’

(Harry Potter and the Goblet of Fire: 288)

“แต่ว่า- -” เฮอว์โมนี่เริ่มต้นพูด และแล้วดวงตาของเด็กหญิงก็เบิกกว้างพูดขึ้น “โอ้แล้ว!”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 468)

ตัวอย่างที่ 52 เฮอว์โมนี่อุทานหลังจากได้ทราบข่าวว่ากระต่ายที่เพื่อนของเธอเลี้ยงไว้ถูกหมาจิ้งจอกกิน

‘Oh,’ said Hermione. ‘I’m sorry, Lavender’

(Harry Potter and the Chamber of Secret: 112)

“ตายจริง” เฮอร์ไมโอนี่ร้องอุทาน “เสียใจด้วยนะลาเวนเดอร์”

(*สุมาลี: 181*)

ตัวอย่างที่ 53 หลังจากที่ถูกสุภาพสตรีอ้วนที่เฝ้าประตูอยู่ถาวรหัสผ่าน แต่รหัสผ่านถูกเปลี่ยนใหม่ ด้วยความที่เนวิลเป็นคนความจำสั้นทำให้ตนเองกลัวที่จะลืมรหัสนั้นเนวิลจึงอุทานออกมา

‘Coming through, Coming through!’ Percy called from behind the crowd. ‘The new password’s Fortuna Major!’

‘Oh no,’ said Neville Longbottom sadly. He always had trouble remembering the password.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 74*)

“มากันเลย มาเลย” เพอร์ซีร้องบอกจากทางด้านหลัง “รหัสผ่านใหม่คือ ฟอ์จุน่า เมเจอร์!”

“แย่แล้ว” เนวิลลองบัตท่อม พุดเศร้า เขามักมีปัญหาในการจำรหัสผ่านอยู่เสมอ

(*วลีพร หวังซื่อกุล: 120*)

ตัวอย่างที่ 54 ลูปีนอุทานออกมาหลังจากที่พยายามอธิบายบางอย่างให้แฮร์รี่ฟัง

‘Oh, no,’ said Lupin. ‘Much worse than that. You can exist without your soul, you know, as long as your brain and heart are still working. But you’ll have no sense of self anymore, no memory, no...anything...’

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 183*)

“ไม่ใช่ ไม่ใช่” ลูปินพูด “แต่มันแย่ยิ่งกว่านั้นเสียอีก เธอมีร่างที่ปราศจากวิญญาณได้ทราบเท่าที่
 สมองและหัวใจกำลังทำงาน แต่เธอจะไม่มีความรู้สึกว่าตัวเองมีตัวตนอยู่อีกต่อไป ไม่มี ความทรงจำ ไม่มี
 ...”

(งามพรรณ เวชชาชีวะ: 298)

จากตัวอย่างดังกล่าวที่ยกมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh
 โดยใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดความหมาย โดยวิเศษณ์ที่เลือกใช้มีทั้งสิ้น 5 คำโดยแต่ละ
 คำสามารถสื่ออารมณ์ต่าง ๆ อันได้แก่ แย่แล้ว ในการแสดงความรู้สึกเสียใจ, ตายแล้ว ในการแสดง
 ความรู้สึกสงสาร, ตายละ ในการแสดงความรู้สึกตกใจ และยังมีการใช้คำประเภทตอบรับ เช่น ใช่ ไม่ใช่ ใน
 การแสดงความรู้สึกอีกด้วย

ตารางที่ 4.12 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกโดยการใช้
 “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำวิเศษณ์	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
ตายจริง	ลักษณวิเศษณ์	9	33.33
ใช่แล้ว	ปฏิเสธวิเศษณ์	7	25.93
ตายละ	ลักษณวิเศษณ์	6	22.23
แย่แล้ว	ลักษณวิเศษณ์	3	11.11
ไม่ใช่	ปฏิเสธวิเศษณ์	2	7.40
รวมทั้งหมด		27	100.0

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าการใช้ “คำวิเศษณ์” เพื่อถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน
 Oh ในการแสดงความรู้สึกนั้นเป็นอีกแนวทางที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ผู้แปลทั้ง
 สามใช้เพียงแต่คำวิเศษณ์ประเภทลักษณวิเศษณ์และปฏิเสธวิเศษณ์โดยการใช้คำว่า “ตายจริง” พบการใช้
 ทั้งสิ้น 9 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 33.33 และอันดับสองรองลงมาคือ “ใช่แล้ว” พบการใช้
 ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 25.93 “ตายละ” พบการใช้ทั้งสิ้น 6 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่

ร้อยละ 22.23 “แน่แล้ว” พบการใช้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 11.11 และแนวทางที่ใช้บ่อยที่สุด ได้แก่ “ไม่ใช่” พบ 2 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้ร้อยละ 7.40

การละไม่แปล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้แปลละที่จะไม่ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึก เป็นคำในภาษาไทย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 3.30 ซึ่งการที่ผู้แปลละไม่แปลคำดังกล่าวนั้นอาจเนื่องมาจากผู้แปลอาจจะพิจารณาแล้วว่า การละคำดังกล่าวไม่ทำให้ความหมายในภาษาฉบับแปลเสียไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 55 เฮอร์ไมโอนี่รู้สึกดีใจที่รอนเสนอความช่วยเหลือจึงโผล่เข้ากอดรอน

‘Yeah, it will,’ said Ron fiercely. ‘You won’t have to do all the work alone this time, Hermione. I’ll help.’

‘Oh, Ron!’

Hermione flung her arms around Ron’s neck and broke down completely.

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 215*)

“มันต้องได้สิน่า” รอนพูดอย่างหนักแน่น “เราไม่ต้องทำทุกอย่างคนเดียวแล้วสินี่ เฮอร์ไมโอนี่ฉันจะช่วยด้วย”

“อรอน!”

เฮอร์ไมโอนี่โผล่เข้ากอดคอ รอนแล้วปล่อยโหอย่างหมดความอดกลั้นอีกต่อไป

(*สุมาลี: 351*)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ละการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh แต่ทั้งนี้ยังคงเครื่องหมาย “อัสเจอร์รี่” ไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่า การละไม่แปลคำอุทาน Oh ไม่ส่งผลกระทบต่อ

ถ่ายทอดความหมายของบทสนทนาี้ เพราะ คำ Ron พร้อมด้วยเครื่องหมาย อัศเจรีย์ สามารถที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในขณะนั้นได้แล้ว

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความคิดเห็นของการพูด

การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความคิดเห็นของการพูดจากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับ เรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” นั้น ผู้วิจัยยังคงใช้แนวความคิดของลาร์สัน (1984) และสัญญาวี สายบัว (2536) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยพบว่า

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความคิดเห็นของการพูดที่จัดว่าเป็นการแปลตามคานิยามของลาร์สัน (1984) และ สัญญาวี สายบัว (2536) ที่กล่าวว่าการแปล คือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาฉบับแปล ซึ่งความหมายที่ได้จากในภาษาฉบับแปลนั้น จะต้องเป็นความหมายเดียวกับความหมายของคำในภาษาต้นฉบับและก่อให้เกิดการผลสนองตอบต่อผู้อ่านเช่นเดียวกับที่ผู้อ่านในภาษาต้นฉบับได้รับนั้นจะแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความคิดเห็นของการพูดและความถี่ของการใช้

แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความคิดเห็นของการพูด	จำนวนข้อมูล (ครั้ง)	ร้อยละ
1. แทนที่ด้วยคำอุทาน	65	85.52
2. แทนที่ด้วยคำวิเศษณ์	7	9.21
3. ละไม่แปล	4	5.27
รวมทั้งหมด	76	100.0

จากตารางที่ 4.13 ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสามนั้นจะเลือกแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดด้วยการแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ในภาษาไทยจำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือ ร้อยละ 85.52 ซึ่งแนวทางการของการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh นี้จัดเป็นการแปลแบบเอาความ ซึ่งเป็นการแปลที่ผู้แปลมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากแนวทางเดิมในภาษาต้นฉบับ เพื่อให้งานแปลนั้นสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วน (สัจฉวี สายบัว 2536: 51) นอกจากการแปลแบบเอาความโดยการแทนที่ด้วยคำอุทานในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงกับคำ Oh แล้ว ผู้แปลยังได้ใช้ “คำวิเศษณ์” เพื่อถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่การใช้เป็นร้อยละ 9.21 นอกจากนั้นการละไม่แปล ยังพบจำนวน 4 ครั้ง มีอัตราความถี่ของการใช้ที่ร้อยละ 5.27 ซึ่งแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดที่พบจากหนังสือวรรณกรรมเยาวชนแปลเล่มนี้จะมีรายละเอียดดังนี้

การแทนที่ด้วย “คำอุทาน” ในภาษาไทย

การถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำอุทาน” นั้น ผู้วิจัยพบความถี่ของการใช้ทั้งสิ้น 65 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 85.52 โดยคำอุทานในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ในส่วนนี้ส่วนใหญ่จะมี คำหลัก ๆ เพียง 3 คำ ได้แก่ อ้อ อ้อ อ้อดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 56 ลุงเวอร์นอนถามป้ามาร์จถึงสุนัขที่อยู่ที่บ้านว่าใครเป็นผู้ดูแล

‘Who’s looking after the other dogs, Marge?’ Uncle Vernon asked.

‘Oh, I’ve got Colonel Fubster managing them,’ boomed Aunt Marge.

(*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 23*)

“ใครดูหมาให้ล่ะ พี่มาร์จ” ลุงเวอร์นอนถาม

“อ้อ พี่นายพลฟับสเตอร์จัดการให้” ป้ามาร์จตะเบ็งเสียง

(*วลีพร หวังชื่อกุล: 37*)

ตัวอย่างที่ 57 นักเรียนในห้องนำเอาถ้วยน้ำชาไปคืนศาสตราจารย์ทรีลอร์วินีย์ หลังจากเลิกชั้น ทันใด ศาสตราจารย์มองเห็นเนวิลล์ จึงนึกอะไรออกบางอย่างได้

‘Until we meet again,’ said Professor Trelawney faintly, ‘fair for tune be yours. Oh, and dear -’ she pointed at Neville, ‘you’ll be late next time, so mind you work extra hard to catch up.’

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 83*)

“แล้วพบกันใหม่นะจ๊ะ” ศาสตราจารย์ทรีลอร์วินีย์พูดเสียงแผ่วเบา “โชคดีจึงเป็นของพวกเธอ อ้อ เธอคนนั้น - -” เธอชี้ไปที่เนวิลล์ “คราวหน้าเธอจะมาสาย เพราะฉะนั้นเธอต้องขยันเป็นพิเศษนะจ๊ะ จะได้เรียนทันเพื่อนๆ”

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 135*)

ตัวอย่างที่ 58 เฮอร์ไมโอนี่นึกคำพูดอะไรบางอย่าง

‘Ask her now,’ Ron hissed at Harry.

‘Oh, but -’ Hermione began.

‘Go for it, Harry,’ said Ron stubbornly.

(*Harry Potter and the Chamber of Secret: 113*)

“ถามตอนนี้เลยสิ” รอนกระซิบบอกแฮร์รี่

“อ้อ แต่ว่า- -” เฮอร์ไมโอนี่เริ่มพูด

“ไปเลย แฮร์รี่” รอนพูดอย่างแน่วแน่

(*สุมาลี: 183*)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าผู้แปลใช้แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำ Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยใช้ “คำอุทาน” ที่มีในภาษาไทย เช่น อ้อ อ้อ อ้อ ทั้งนี้ตั้งข้อสังเกตได้ว่าคำทุกคำมีพยัญชนะต้นเป็น ตัว อ. และมีเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงสูงคือเสียง โท ตรี และ จัตวา

ตารางที่ 4.14 แนวทางการเลือกใช้คำในการถ่ายทอดความหมายของคำ Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำอุทาน	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
อ้อ	คำอุทานบอกอาการ	43	66.15
อื้อ	คำอุทานบอกอาการ	17	26.15
เอื้อ	คำอุทานบอกอาการ	5	7.70
รวมทั้งหมด		21	100.0

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่ผู้แปลวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่พ็อตเตอร์” ทั้งสามใช้ในการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดโดยการใช้ “คำอุทาน” ในภาษาไทยนั้น พบว่าผู้แปลใช้เฉพาะคำอุทานบอกอาการอีกเช่นกันซึ่งคำว่า “อ้อ” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 43 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่สูงสุดคือร้อยละ 66.15 และอันดับสองรองลงมาคือ “อื้อ” พบแนวทางการใช้ทั้งสิ้น 17 ครั้งคิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 26.15 และแนวทางที่ใช้ น้อยที่สุดพบ 5 คำ ได้แก่ “เอื้อ” คิดเป็นอัตราความถี่ของการใช้คือร้อยละ 7.70

การแทนที่ด้วย “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทย

ในวรรณกรรมเยาวชนแปลฉบับนี้ ปรากฏแนวทางการแทนที่คำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูดด้วยคำวิเศษณ์เพียง 1 คำเท่านั้น ซึ่งพบการใช้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราความถี่ร้อยละ 9.21 ซึ่งคำวิเศษณ์ผู้แปลเลือกใช้ คือ จริงสี ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีแนวทางหรือน้ำเสียงที่ใกล้เคียงกับคำในภาษาต้นฉบับแต่สามารถใช้สื่อความหมายหรือความรู้สึกแบบเดียวกับคำในภาษาต้นฉบับได้ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 59 ศาสตราจารย์ดัมเบิลดอร์กำลังสั่งให้นักเรียนทุกคนนอนที่ห้องโถง แล้วก่อนที่จะออกจากห้องจึงนึกอะไรบางอย่างขึ้นได้ว่าลืมนัดเครื่องนอนไว้ให้

‘I’m afraid that, for your own safety, you will have to spend the night here. I want the Prefects to stand guard over the entrances to the Hall and I am leaving the Head Boy and Girl in charge. Any disturbance should be reported to me immediately,’

he added Percy, who was looking immensely proud and important. ‘Send word with one of the ghosts.’

‘Professor Dumbledore paused, about to leave the Hall, and said ‘Oh, yes, you’ll be needing...’

One casual wave of his wand, the floor was covered with hundreds of squashy purple sleeping bags.

(Harry Potter and the Prisoner of Azkaban: 122)

“เพื่อความปลอดภัยของพวกเขา ฉันคงต้องให้พวกเขาอนอนค้างที่นี่ก่อน ฉันขอให้พีรีเฟ็คชั่นยามอยู่ตามทางเข้าห้องโถงและขอให้ประธานนักเรียนทั้งชายและหญิงเป็นผู้รักษาการณ์ ถ้ามีอะไรุ่นวายให้รีบรายงานโดยด่วน” คัมเบิลดอร์กล่าวเพิ่มเติมกับเพอร์ซี่ ซึ่งมีท่าทางภาคภูมิใจและรู้สึกที่ตัวเองมีความสำคัญยิ่ง “สั่งความไปกับผีตัวไหนก็ได้”

ศาสตราจารย์คัมเบิลดอร์หยุดคิดหนึ่ง ทำท่าจะออกจากห้องโถงและพูดขึ้นว่า “จริงสิ พวกเขาต้องการ....”

เพียงโบกไม้การสิทธิ์ครั้งเดียว ฝูงนอนนุ่มๆสีม่วงนับร้อยๆก็วางอยู่ทั่วพื้นห้อง

(วลีพร หวังซื่อกุล: 199)

ตารางที่ 4.15 แนวทางถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยการใช้ “คำวิเศษณ์” ในภาษาไทยและความถี่การใช้

คำแปล	ประเภทของคำวิเศษณ์	จำนวนข้อมูล(ครั้ง)	ร้อยละ
จริงสิ	กริยาวิเศษณ์	7	100.00
	รวมทั้งหมด	7	100.00

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าผู้แปลใช้แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในการแสดงความต่อเนื่องของคำโดยใช้คำกริยาวิเศษณ์ “จริงสิ” เพียงคำเดียวเท่านั้น

การละไม่แปล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้แปลจะละไม่ถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh เป็นคำในภาษาไทย เพียง 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.27 โดยการที่ผู้แปลละไม่แปลเนื่องจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่า คำอุทาน Oh นั้นสามารถเป็นได้ทั้งคำที่ใช้แสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยเฉพาะเมื่อเป็นคำแสดงความต่อเนื่องของการพูดนั้นจะมีลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ คำอุทาน Oh นั้นจะสามารถละออกจากประโยคโดยไม่ทำให้เนื้อหาของคำพูดนั้นเสียไป จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้แปลละเว้นที่จะถ่ายทอดความหมายของคำดังกล่าว โดยผู้แปลอาจจะพิจารณาแล้วว่าการละคำดังกล่าวไม่ทำให้ความหมายในภาษาฉบับแปลเสียไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 60 แฮร์รี่กำลังพูดกับจอร์จเรื่องแผนที่ลับที่จอร์จนำมาให้แฮร์รี่

‘You’re winding me up,’ said Harry, looking at the raged old bit of parchment.

‘Oh, are we?’ said George

(*Harry Potter and the Goblet of Fire: 143*)

“นายทำให้ฉันง” แฮร์รี่มองดูกระดาษเก่าๆ รุ่งรังแผ่นนั้น

“อึ้งหรือ?” จอร์จพูด

(*งามพรรณ เวชชาชีวะ: 234*)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แปลได้ละการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ออกไป แต่ทั้งนี้ยังคงเครื่องหมายปรีศนีไว้ ดังนั้นจึงคิดว่าการละไม่แปลคำอุทาน Oh ไม่ส่งผลกระทบต่อในการถ่ายทอดความหมายของบทสนทนา เพราะ คำ “จั้นหรือ” พร้อมด้วยเครื่องหมาย “ปรีศนี” สามารถที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดในขณะนั้นได้เช่นกัน

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น ล้วนแสดงให้เห็นถึงแนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จากผู้แปลทั้งสามท่าน ซึ่งสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าผู้แปลทั้งสามใช้แนวทางการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Oh ในหน้าที่ทั้งสองประเภท คือ คำอุทาน Oh ในการแสดงความรู้สึกและในการแสดงความต่อเนื่องของการพูด โดยเรียงลำดับความถี่การใช้จากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การถ่ายทอดโดยใช้ “คำอุทาน” การใช้ “คำวิเศษณ์” และ การละไม่แปล

ทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นเป็นผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยแนวทางการถ่ายทอดคำอุทาน Well และ Oh จากวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งสามตอน ในบทที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ